

ECCLESIASTÆ C A P. I.

1. Sermones Cohéleth filii Davidis regis in Hierusalem.
2. VANITAS vanitatum! (dixit Cohéleth) vanitas vani-
tatum, totum vanitas est.
3. Q[uod] emolumen[t]um est homini in omni labore suo,
quem labore[re] sub sole?
4. Etas abit, & etas venit; & terra in seculum stat.
5. Et ortus fuerit Sol, & occiderit Sol, ad locum suum an-
h[ab]eat; ubi oritar.
6. Abit ad meridiem, & circuit ad Aquilonem; etiam
atque etiam circuit, pergit ventus, & per circulos
suos redit ventus.
7. Omnes amnes pergunt ad mare; & mare non reple-
tur; ad locum, quo amnes eunt, eò iidem repetunt
ire.
8. OMNES res sunt cum defatigatione, non potest quicquam
edifferere. Non satiatur oculus videndo, neq[ue] im-
plazur auris, ne audiat.
9. Quod exiuit, idem est, quod existet: & quod factum
est, id est, quod fiet. neq[ue] est ullum novum sub sole.
10. Est res, de qua quis dicat; Vide; hoc novum est? Jam
exiuit per secula, quæ fuerunt ante nos.
11. Non est memoria priscis arg[umentis] etiam posterioribus, quæ ex-
istent, non erit, inquam, ipsi memoria apud eos, qui
erunt in posterum.

B. DEMON-
STRATIO.

1. Quia la-
bor sine e-
molamen-
to. ex

1. rerum te-
nore.

2. rerum
difficultate
& imperfa-
ctione.